

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyed évre . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, fel-szólamlások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelen minden szombaton.

Hirdetési árak:

3 hasábos petitsorért egyszeri hirdetésnél 20 kr., kétszerinél 15 kr., háromszorinál 10 kr. számítattik.

„NYILTTER”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes beíratásánál 30 kr.

Bérmertelen leveleket nem fogadunk el.

Előfizetési fölhívás

„SZENTÉS és VIDÉKE” október — decemberi folyamára.

Lapunk mai számával a folyó évi harmadik évnegyedbe lépett. — Amidőn ezen év utolsó negyedére új előfizetése batorokodunk felkérni a t. közönséget, nem mulaszthatjuk egyszersmind becses figyelmét felhívni azon körülményre, hogy épen most lesz hivatalosan lapunk a t. közönséget értesíteni mindazon fontosabb mozgalmakról és eseményekről, a melyek az ujonnan egybehívott országgyűlésben, vasutunk s városházánk ügyében, a küszöbön álló országos kiállítás, a nagy átalakulás elé néző hazai iparügyek terén fel fognak merülni. Lapunk irányja, mely eddig helyesnek bizonyult, ugyanaz marad s gondoskodni fogunk, mint azt eddig is tettük, hogy t. olvasóink ne csak komoly, hanem szórakoztató s mulattató olvasmányt is nyerjenek.

Lapunk előfizetési ára:

Egy évre — — — — — 4 forint.
Fél évre — — — — — 2 forint.
Negyed évre — — — — — 1 forint.

Szentés, 1884. szeptember 27.

„SZENTÉS és VIDÉKE”
kiadóhivatala.

A királyi trónbeszéd.

A mikor Felsőleges királyunk minden országgyűlési cyclus megkezdésekor a nemzet képviselőit s az ország főrendeit budai várpalotájába hívja meg s ősi szokás szerint trónjáról beszédet intéz az egybegyűltekhez: ugyanakkor szavai a haza minden lakosához vannak intézve s azon irányt jelöl meg, melyben a törvényhozó országgyűlésnek a nemzet jólétének előmozdítása, a bajok orvoslása és új intézmények leterítése végett haladnia kell. Lehetetlen tehát, hogy a királyi szó ne érdekelné a haza minden egyes polgárát; s ebből kiindulva első helyen közöljük koronás királyunk trónbeszédjét, természetesen minden magyarázat vagy reflexió nélkül, mert lapunk tudvalevőleg nem politikai irányú.

A trónbeszéd következőleg hangzik:

Tisztelt Urak, Főrendek és Képviselők!
Kedvelt Híveink!

Örömmel üdvözljük önöket ezen országgyűlés kezdetén, és teljesen bizunk abban, hogy ennek tartama alatt épen úgy mint eddig, ernyedetlen szorgalommal fognak fontos teendőikben eljárni.

Felémlijük mindenekelőtt, hogy a főrendiháznak ismételt célba vett újraszervezése, ma már tovább nem halasztható.

E kérdésnek szerencsés megoldása hosszú időre kiható fontossággal bír.

Nincs kétségünk az iránt, hogy az önök tapasztalata, bölcsesége és hazafisága ezen újraszervezést, a történelmi fejlődés és az újabb kor igényei figyelembe vételével a magyar állam érdekeinek megfelelőleg fogja eszközölni.

Az államélet minden terén sok fontos kérdés vár megoldásra.

Kormányunk meg fogja tenni a szükséges javaslatokat.

Az állami tisztviselők nyugdíjának méltányosabb alapokon megállapítása;

a büntetőjogi törvényhozásnak a bűnvádi eljárás szabályozása által kiegészítése;

a polgári törvénykönyvnek legalább főrészeiben megalkotása;

az országos közmunkaügynek rendezése;

a felső Dunának az ország határától Duna-Radványig a hajózás érdekében szabályozása;

a Vaskapunál a hajózási akadályoknak a nemzetközi szerződéseknek megfelelő elhárítása;

a vízijognak, a mezei rendőrségi törvénynek, a bányajognak újraalkotása;

a közigazgatási bíróságok felállítására fogja más egyebek mellett önök munkásságát igénybe venni.

Kormányunkat javaslatainak megtételénél úgy ezen, mint más felmerülő ügyekben, mérséklet az előrehaladásban, megfontolása az ország és a nemzet érdekeinek és helyzetének és lehető kiméltése a létező érdekeknek fogja vezetni.

A legnagyobb gond lesz arra fordítandó, hogy az eredmények, melyek az államháztartás egyensúlyának helyreállításában elértettek, ne csak ne veszélyeztessenek, de folytonos legyen a haladás az egyensúly teljes helyreállítására felé.

Ezen fontos cél felé kormányunk katározottan fog törekedni, de tartózkodni fog attól, hogy túlságos terhet rójon a nemzet vállaira. A legnagyobb takarékoságot fogja mindig szem előtt tartani, a nélkül azonban, hogy meg akarná tagadni azt, mi az állam biztonságára, anyagi és szellemi gyarapodására okvetlenül szükséges.

Felhívjuk önök figyelmét arra is, hogy az országgyűlések tartamának meghosszabbítása a szerzett tapasztalatok alapján a haza érdekében célszerűnek mutatkozik.

Az ezernyolcszázhetvennyolcadik évi tizenkilencedik és huszonötödik törvények érvénye az ezernyolcszáznyolcvanhetedik év végével lejár.

Ezen körülmény is újabb fontos teendőket ruház önökre.

A monarchiánk másik államával ezernyolcszázhetvennyolcvanban megújított vám- és kereskedelmi szövetség kérdésével elodázhatatlanul szükséges lesz foglalkozni.

Ezen kérdés megoldásánál mindkét résznek egyaránt méltányosnak kell lennie.

Arra, hogy a méltányosság egyik részen sem fog hiányozni, annyival inkább számítunk, mert meg vagyunk győződve arról, hogy ezen szövetségnek mentől kevesebb ingadozás és halasztással megújítása monarchiánk mindkét államának egyaránt édekeiben van.

Viszonyunk Németországhoz a lehető legbensőbb és a többi államokkal is a legjobb baráti viszonyban állunk, a mi bizton engedi reménylenünk, hogy különbözetek által meg nem zavarva fogják önök munkásságukat hű Magyarországnak jólétének szentelhetni.

Fel fogják önök bizonyosan használni ezen körülményt arra, hogy megtegyenek minden lehető hű Magyarországnak anyagi és szellemi felvirágoztatásának előmozdítására, fel fogják használni arra, hogy politikai bölcsességgel, és a hol kell, szigorú erélyvel elenyésztessek a belső bajokat, megszűntessék a fajok, felekezetek és osztályok közötti surlódásokra vezető izgalmasokat, hogy így szent István birodalmának országaiban a különböző fajok, felekezetek és osztályok az együttélésben egyaránt megelégedést találjanak és egyesült erővel és lelkesedéssel működjenek közre a trón és a haza javának, dicsőségének és fényének előmozdításában.

Az ez irányban táplált bizalom kifejezésével és a mindenható áldását kívánva működésüknek, ezen országgyűlést megnyitottunk nyilváníjuk.

A számító gazda.

Mindazon tulajdonságok, melyek egy jó üzletember sajátosságai, kell, hogy minden gazdában meglegyenek. Mi sok szorgalmas gazdát ismerünk, a kik semmire se tudnák menni, pusztán azért, mert nem üzletemberek, mert nem tudnak számítani.

Mint minden jó kereskedőnek, úgy a gazdának is mindenről számolni és mindenre számítani kell; már a gazdálkodási év kezdetén, okt. hó első napjaiban, meg kell kezdeni a kalkulációt. Ez abban áll, hogy pontosan

feljegyzzi, mennyi takarmánnyal rendelkezik, mennyire van szüksége az egész éven át barmait táplálására, hogy megtudja, készletéből mennyit adhat el és esetleg mennyit kell még beszereznie.

Ugyanígy kell eljárni minden természetmennyére vonatkozólag; gabonáját, búzáját, repcéjét, stb. mind számba tartsa. A gazda, a ki ily számításokkal nem restel foglalkozni, abban a nagy előnyben fog részesülni, hogy tudván mire van szüksége, azt a legalkalmasabb időben a legjutányosabb áron beszerezheti. Mert pl. ha vetőmagra van szüksége és hanyagsága miatt talán nem is tudja, hogy vennie kell: csak akkor gondoskodik már róla, mikor a vetés ideje beáll, mikor drága ára mellett rossz minőségű maggal kell beérnie. A ki tavasszal vásárol vetőmagot, annak oly mélyen be kell nyulnia zsebébe, hogy — esetleg — a takarmány beszerzésére alig marad pénze. Ennek következtében barmait éheztetni kénytelen, a minék káros hatását hosszú ideig fogják érezni azok és ő maga.

A gazda természetmennyéit csak úgy értékesítheti a lehető legnagyobb haszonnal, ha természetmennyéi minőségéről és mennyiségéről pontos átnézetet szerez magának, ha tudja, mennyit adhat el. Tervszerűleg kell eljárni a takarmányával, mert ettől függ barmai jó erőben tartása. Mily fontos feladat ez a gazdálkodásban, azt hisszük, fölösleges bővebben fejtegetnünk.

A számító gazda természetmennyéi értékéről pontos átnézetet szerezvén magának, újévre megcsinálhatja költségvetését, tudja mennyi a bevétele, kiadása. Ennek alapján kiszámíthatja, mennyit használhat hasznos beruházásokra, vagy hol kell megtakarításokat eszközölnie. A vaktában való gazdálkodás megbosszulja magát és előbb-utóbb romlásra vezet.

Az egész gazdálkodási év alatt a jegyzőkönyvnek mindig a gazda szeméi előtt kell lennie és mindent be kell jegyeznie, a mit később szükségesnek lát, minden későbbi kiadást, bevételt, még a legcsekélyebbet is, gondosan be kell könyvelni és főköltés irányzatával pontosan összehasonlítani.

Az év végével aztán szigorúan vizsgálja át könyvét a gazda, hogy hol nyert és hol veszített. A rideg számok megtanítják arra, hol kellett volna takarékoskodni, vagy hol lehetett volna nagyobb jövedelemre szert tennie.

Minden egyes gazdasági ágánál tervszerűleg ki kell számítanunk, hogy mennyi hasznot képes az hajtani. Meg kell vizsgálnunk, hogy mily viszonyok közt hajt pl. tejgazdaság, barom nevelés, hizlalás stb. legtöbb hasznot.

Ez egyszerű tanácsok követése sok gazdát és gazdaságot menthet meg évenként a bukástól.

Hogy leszünk az ártézi kuttal?

Örömmel konstatálhatjuk, hogy a városunkban létesítendő ártézi kutra vonatkozólag az első fontos lépés mult vasárnap tétel.

Köztudomású dolog, hogy a kezdeményezés dicsősége a szentes-vidéki takarékpénztár igazgatóságát illeti meg. Ennek meghívására Zsigmondy mérnök, mint vállalkozó megjelent városunkban, hogy a tényleges tárgyalások egy ártézi kut létesítése végett biztos alapon haladjanak s a kölcsönös föltételek elfogadása után a munkálatok gyorsan megkezdhetők legyenek. Vasárnap délelőtt tartatott meg az értekezlet ezen ügyben, s a mennyiben előreláthatólag a város közönsége sem fog idegenkedni egy ártézi kut létesítésétől, sőt a felelővett takarékpénztár is — dicséretére legyen mondva — nem haszonlesésből, hanem a város egészségügyének érdekében s a közönség javára óhajtja e tervét megvalósítani, igen természetes, hogy ez értekezleten városunk is a polgármester és a tanács által volt képviselve. Ez alkalommal meg lettek állapítva a szerződés föltételei a nevezett takarékpénztár és Zsigmondy részéről oly formán, hogy ha Szentés város maga akarná létesíteni e tervet s egy ártézi kutat furatna: akkor a takarékpénztár által vállalt kötelezettséget Szentés város magára vállalná.

Halljuk tehát a föltételeket!

A furás helyét a szentes-vidéki takarékpénztár és a vállalkozó közösen állapítják meg.

A vállalkozó legalább 315 milliméter külső átmérőjű csövek alkalmazása mellett tartozik a munkát megkezdeni.

A furáshoz szükséges eszközöket a vállalkozó tartozik beszerezni, de a furáshoz szükséges faneműről a takarékpénztár gondoskodik.

A takarékpénztár köteles vállalkozónak szállítási, utazási és beszerzési költségek fejében 1000 frtot fizetni, még pedig az első felét az összegnek az eszközöknek Szentesre érkezésekor, másik felét a furási munkát bevégeztekor.

A takarékpénztár tartozik a furásért, mely a föld színétől 250 méterig terjedhet, minden méter után 90 frtot fizetni.

Minden 10 méter után az egységi díj esedékessé válik és azt a takarékpénztár 20% biztosíték levonásával köteles vállalkozónak kifizetni; de a vállalkozó jogában áll a levonandó 20% biztosíték helyett ép oly értékű papirokat letéteményezni, mely biztosítási érték csak az ügylet teljes lebonyolítása után fog vállalkozónak minden kamattal nélkül kiszolgáltatni.

A furásnál tartozik vállalkozó jegyzőkönyvet vezetni s annak kivonatát a furó próbákkal együtt a munka végeztével a takarékpénztárnak átszolgáltatni.

A munka megtekintése csakis az illetékes közögeknek engedtetik meg.

A takarékpénztár feljogosítja a vállalkozót, hogy a munkát esetleg 250 méterig legjobb belátása szerint folytathassa, köteles azonban vállalkozó a takarékpénztár kívánataira 200 méterig lefurni, s ha erre vállalkozó bármely okonál fogva képtelen lenne, akkor ezen furás közvetlen közelében köteles ép oly méretű új furást külön kártérítés és díj nélkül létesíteni.

A takarékpénztár kötelezi magát, hogy vállalkozónak a 24 óránként 100 ezer litert felülmúló vízmennyiségért a föld felszíne fölött 0.5 (fél) méternél mérve tisztelt díj fejében minden 24 óránkénti literért egy- és mindenkorra 1 krajcárt, vagy hektoliterenként 1 frtot fizet, de ezen tisztelt díj 4000 frtnál több nem lehet.

Vállalkozó köteles e munkához az 1885. évi január hónapban hozzá kezdeni és azt éjjel nappal a befejezésig folytatni.

Az ezen ügylet után kárvandó kincstári számlákat s bélyegköltséget a szerződő felek egyenlő arányban és közösen viselendik, a nyugtábelvétel költsége pedig kizárólag a vállalkozót terheli.

Ha Szentes város a takarékpénztárt illető kötelezettséget magára vállalja, ebbe vállalkozó beleegyezni köteles.

E szerződési föltételek csak a közgyűlés jóváhagyása után bírnak kötelező erővel úgy a takarékpénztárra, mint esetleg Szentes városára nézve, de vállalkozóra azonnal a szerződés megkötésekor; úgy azonban, hogy ha 1884. évi nov. 1-ső napjáig

sem a takarékpénztár, sem Szentes város közönsége részéről jóváhagyás nem lenne felmutatható, a szerződés vállalkozóra nézve is megszűnik kötelező erejű lenni.

Ezen ügyletből eredhetők netáni peres kérdések elbírálására a szentesi kir. járásbíróóság illetősége köttetik ki.

A fentebbiekben közöltük a szerződés föltételeit, s most az a kérdés merül föl, vajjon a képviselőtestület hajlandó lesz-e először is egy ártezi kut furatását elhatározni s annak költségeit fedezni, másodsor hajlandó lesz-e a föltételeket változatlanul elfogadni

E két kérdésre legközelebb visszatérünk, de addig is ez ügyet a képviselőtestületnek a legmelegebben ajánljuk.

Iparosaink hangulata.

Az új ipartörvény nagy mozgásba hozta hazánk összes iparosait s már magában véve ez a mozgalom is üdvös hatással leend úgy magokra az iparosokra, mint egyáltalában az iparviszonyokra. Azon korlátlan szabadság, melyet az iparos osztály a régi ipartörvény alapján élvezett, sok kontárnak adván léte, a j. ravaló, szakképzett iparosokra nézve károsnak bizonyul; rendről szó sem lehetett, mert a rend fenntartására hivatott ipartársulatokba való belépésre senki és semmi sem kényszerítette az egyes iparosokat.

Az új ipartörvény segített e bajon, s a nélkül hogy kényszerítene az egyes iparosokat, a legszabadelvűbb alapon engedélyezi a kötelező ipartestületek alakítását, ha azt a képesítéshez kötött iparosok kétharmada kívánja, vagy azok egyharmada nem ellenzi. Ha tehát iparosaink a rendet be akarják hozni s egyáltalában az új ipartörvény előnyeit élvezni, akkor az ipartestület alakítására kell törekedni, s ez egyedül az iparosok jóakarától függ.

Mind azon városokban, melyekben az iparosok az új ipartörvény határozott előnyeit ismerik és azokat saját javukra fordítani akarják, az ipartestületek alakítása részint végbe ment már, részint biztosítva van. Városunkban is megindult a mozgalom s a két legerősebb testület, a csizmadiak és szabók ipartársulata az ipartestületek megalakítását mondta ki nagygyűlésén. A többi kisebb ipartársulat épen ezen két nagy testület magatartásától tetten függővé elhatározását s minthogy az egész országban örömet fogadták az ipartestületek intézményét, mit tehetnek egyebet a szentesi iparosok, minthogy ők is a korral haladva ezen új intézményt saját körükben meghonosítsák. De hogy Szentesen ily ipartestület létesíthető legyen, okvetlenül szükséges, hogy az iparosok ezen elhatározásukat az első foku iparhatóságunk, tehát nálunk a városi tanácsnak, hivatalosan tudomására hozzák, s ezt vagy aláírási ívek kibocsátása vagy minden egyes iparos részéről kiállítandó „nyilatkozat” által lehet eszközölni. Városunk említett két ipartársulata az utóbbi módot választotta, vagyis tagjai közti nyomatott nyilatkozatot osztott szét, melyet e lap kiadójára díj nélkül készített és rendelkezésükre bocsátott. Minthogy a többi ipartársulat tagjainak valamint az ipartársulatokon kívül álló iparosoknak is nyilatkozniok kell, ennél fogva ily nyomatott nyilatkozatot az illetők a szentesi polg. ip. és gazdasági kör helyiségében, továbbá Dező Sándor könyvtömlőnél valamint e lap szerkesztőségében szerezenek meg s ezen szabályszerűen kitöltött nyilatkozat ugyanott adandó át, a hol az illető a nyomatványt kapta. Az ily beszédett nyilatkozatok alapján kérvény fog intézteni a városi tanácshoz mint első foku iparhatóságához a végből, hogy ez az új ipartörvény és

ennek végrehajtása tárgyában kibocsátott miniszteri rendelet értelmében a kérvényezett ipartestület megalakítása iránt a szükséges lépéseket tegye meg.

Ha tehát eddig valaki gyanus szemmel nézte ezen új intézményt, tegyen félre minden kételyt, annyival inkább, mert az ország első rendű városában nem kétkedve, hanem a legnagyobb örömmel fogadták s életbe lepleteni is szándékoznak az ipartestületeket; már pedig az első rendű városok iparosairol nem lehet föltételezni, hogy saját karukat akarnák

Gazdászat

Termőföld alkatrészei.

(Folytatás.)

A márga homok vagy agyag és mész keverékéből áll, és a szerint neveztetik homokos vagy agyagos márgának, a mint a homok vagy agyaggal vegyülve jön elő. Színe világos, fehéres, a mellesek alkatrészekhez képest néha sárgás, vagy szürkés és kékesbe megy át. Eleinte nagyon összeállónak mutatkozik, ha azonban darab ideig a levegőn hever, utóbb magától összeomlik mint a hamu. Mész tartalmát gyakran a benne foglalt kalcium felektől nyeri, melyeket néha szabad szemmel is láthatni, ez esetben vilsavas részeket is tartalmaz és annál felelőnőbb hatása. Mész tartalmánál fogva a márga is elveszi a talaj savanyúságát, elősegíti a légsav képződést, melegesíti, a szerves részek elkorhadását és a vegy bomlást előmozdítja, így a földet sorokenti, de a trágyázást egészen nem póroja, ezért ennek előbb vagy utóbb kell bekövetkezni és emaradni semmi esetre sem szabad.

A gipsz mész és kénsav vegyületéből áll (e szerint tehát so, mely vízben feloldad, ha nehezebb is) hatalmas trágyaalkotó szolgát a here, borsó, búkkönyv felekre. Mész tartalmánál fogva a lomboszat kifejlődését, — kéntartalma a magvak fehérvényének előállítását mozdítja elő. — Porra törve, égetetlen állapotban ápril vagy május hónapban, szél csendes harmatos kora reggel vagy este fele szórták a növényzetre hinteni, melyből egy magyar holdra 2—3 mázsa elég. Vegytan szerkezeténél fogva az illékony ammonia megkötésére igen alkalmas, emellett fogva az istállóban a marha ürtekek behintésére 1—1½ fontot számítva minden darabra, vagy pedig a trágya csomó behintésére szórták külföldön (német gazdák) használni, mi által az ammonia lekötésén, a trágya ereje es hatása nagyban növekedik. Honunkban kevés helyen található, azért nálunk igen drága, vagy külföldről hoztatva csakis kereskedésekben kapható. — Ár: 2 frt, 50 kr. és 3 forint. —

A kőszén porladék, hamuja megérdemli, már fekete színűt fogva is, hogy felhasználásuk szivós agyagos földeken, mert összeállóságát lazítja, fekete színűt fogva az átmelegedésben segíti s több trágya erővel bíró ásványi részeket tartalmaz.

Épület omladék, vakolat különösen az istállók falából kikerültek, melyek sokszor a salétromot ki is verik, ammonia tartalmú sókkal s így trágya hatásal bírnak. — Valamint:

Az utcai sár és minden sápredék, a belevegyült állati, növényi és ásványi hulladékokkal telítve levén, felhasználva mindenkor jayitólóg hatnak.

Az iszap tudomás szerint igen jó trágya helyettesítő, csak hogy a növényi táp anyagok benne oldatlan állapotban vannak jelen; sok légegyt tartalmaz s ezt kell ammonia es légenysavvá változtatni, a mi az által eretik el hamarabb, ha is álló trágyával kevertetik; különösen ha állatok, tehének, lovak, sertések alá terítetik télen úgy mint nyáron a végből, hogy azok vizellesét felszívja, mi által a változás gyorsabban megtörténik, mintha csak egyszerűen hordatnék a földre. Felszívja a vizelletet, ez által megment egy különben kárba menendő hasznos és hatóság trágyát a vizelle-

— Hm, uram, ide is csak kell ember, meg azután megszoktuk már.

(Folyt. köv.)

A versenytárs.

— Beszély. —

A harmincas évek végen a leydeni egyetemet két ifju látogatta, ki benső, őszinte baráti viszonyban állott egymással. Van der Wreen egy gazdag, Haagába való bankár fia volt, barátját egyszerűen Haldennek hívták, kinek családja valamint többi viszonyai fölött régóta áthatlan homály lebegett. Wreen épen olyankor ismerkedett meg Haldennel, a mikor ez korlátot anyagi viszonyok közt élt, azonban nemsokára a rokonszenv azon titokzatos hatalma vouzotta Haldennez, mely csodálatos módon tanit bennünket arra, hogy ezek közt azon kebelre találjunk, melyben ép oly érzelmek honolnak, a milyenek a mieink. Halden odaadó szeretettel közeledett barátja bizalmához, szívesen és önként tárta föl előtte ama tisztá szentélyt, melyet ártatlanság és erény épített föl szívében, s így Wreent mindig szorosabban fűzte magához. Így ezen fiatal barátság nemsokára ama magas, ábrándszerű fokot érte el, melyre csak az ifjuság képes emelni szeot érzelmeinket; elválaszthatlanok voltak, mert hajlamaik és érzelmeik oly szépen egyeztek, mintha azokat egy és ugyanazon anya keblén szivták volna be és azért az egész városban Castor és Polux név alatt voltak ismeretesek.

De barátságuk nem szorított egyedül a rokon érzelmek kölcsönös közlésére; baráti viszonyuk ép anynyi gyakorlati életismerettel volt fűszerezve, a mennyi szép trigyők fennállásához kívánatos volt. Alig hogy vette észre Wreen barátjának korlátolt, majdnem inséges helyzetét, azonnal nagylelkűen ajánlotta neki föl segélyezését, és Halden, ki bárki mástól jótéteményt nem fogadott volna el, szívesen vette barátja támogatását, mert nemes szívek soha sem vonakodnak baráti kötelezettséget vállalni.

(Folyt. köv.)

„SZENTES és VIDÉKE” TÁRCÁJA.

Visszaemlékezéseim.

(Horváth János barátomnak emlékéül.)

IRTA: MÁTRAY LAJOS.

(Folytatás.)

— Hát ma halpaprikás leszen a Tiszaparton, mondá az én nagy bajuszu kedves házi gazdám, a hogy egyik reggel fölébredtem.

— Aztán minő az? S érdemes lesz-e nekem azért oda kimeenni, kérdém, mivel megvallom, még nem volt szerencsém az említett ételneműhöz.

— No hát majd megvállik, lón az egyszerű felelet, ezzel elkezdtek napi teendőnket, a látogatásokat, én épeaséggel nem sokat gondoltam a halpaprikásra, elvégre is, így vélekedtem fölöle, majd csak eltelik vele az este.

Estefelé egy kis társaság ballagott a Széchenyi uton kifelé, adomázva, viccelgetve, a halpaprikás temetésére. — A pesti aszfalthoz szokott lábaimat alig tudtam mozgatni a homokban, társaim jól el is hagytak az én házi gazdámot kívül, ki flegmatico lépegetett mellettem s biztatott: jobban, mert nem látjuk meg, mint készül a paprikás!

— Eh! ne bántsz, förmedtem rá, alig tudok már szuszogni, megéri az a halpaprikás azt a fáradságot?

— Majd megvállik.

* * *

Kiértünk; a kompra épen másfél órát várakoztunk. Ilyes alföldi nagy pauzákhöz nem szokott fővárosias város nem tudásomnak roppant boszántására.

El nem palástolható rosz kedvem lett.

— Ejnye földim! rival rám a lápok tetejéről Jeromos barátom, már hogy lehet valakinek rosz kedve halpaprikás előtt!

Vannak az embernek pillanatai, midőn oly érzetek vesznek rajta erőt, melyeknek okát nem képes magának sem megfejteni, elborong, elkomorodik, maga sem tudja miért. Így voltam én is. Ilyenkor aztán ha vigaszokkal állnak elő, annál roszabb; elmulik ez az érzés magától, nyomtalan, mint a felhő az égről.

Átkeltünk, a Kucorgó csárdása épen akkor huzott ki egy hatalmas haresát a Tiszából.

— No kérem, a hal már csak megvolna!

Végig néztem a még mindég rángatózó szép haresán, fark-uszonyával hatalmasan csapkodott, szinte megsajnáltam szegényt, ha rajtam áll, elégedem halálát.

Lesz ebből panasz, gondoltam, ennyi halat megfőzni! No már kíváncsi vagyok rá, hogy néz ki az a hires tiszaparti halpaprikás!

A társaság egyrésze megfürdött; ezek közt voltam én is. Hatalmasan meg is csipkedtek a böngölők.

— Édes nagybajuszu házi gazdám, a mai nap nekem sehogy sem akar kedvezni! Nézd, hogy vérzik a vállam.

Bekente iszappal.

— Hja! pajtás, az alföldi élvezeteknek is van ára! Majd hatalmas sűrű szunyog sereg intézett támadást ellenük; egyik-másik barátságos vouzalma helyét hetekig viseltem.

De végre is odá térek, hova mi is betértünk: a csárdába, hívják pedig, ha jól emlékszem, Kucorgónak; itt főtt a mi várva várt halpaprikásunk.

A töltés oldalán, fűzfák között úgy ül ott ez a kis rozzant csárda, mintha golya fészek volna. Előtte Szt. János szobra busong, szegényt nagyon megviselte már az idő, vagy jobban mondva: a Tisza vize.

— Aztán bátya, szóltam a csaplároskoz, nem önti itt ki magukat a víz?

— Biz uram hát megcsik az úgy tavasszal, őszszel minden esztendőben; ilyenkor a pátronusunk is — miközben a szoborra mutatott — úszik, néha napján a feje sincs ki.

— És nem félnek itt lakni?

tet, megköti a vizet vagy trágya illanó részét és így megőrzi a trágyát becses alkotórészei elvesztésétől, sőt erejét, hatását neveli; kedvező hatással van az istálló egészséges levegője előállítására s végül ily eljárás után maga az iszap is valóságos trágyává, vagyis trágya erejű tömeggé változik át, a mi pedig nagy fontosságú oly gazdaságban, hol a trágya szükségletet másként előállítani nem lehet.

Állati trágyának nevezetük lovak, szarvasmarhák, juhok, disznók szárnyas állatok, emberek stb. ürüléke és hulladékai, továbbá azok testrészei, tehát csont, bőr, hús, toll, ver, gyapjú, szőr stb.

Az állati trágya minden más trágya neműek között a leghathatósabb.

A ló, birka, kecske, hizó disznó, szárazföldi madarak, mint galambok, tyúkok trágyája a legnevesebb természetű, mivel sok az ammonia bennök, melyet eláru cipos szaguk is, heves erjedésre hajlandók és nagy melegot fejtenek ki, tehát inkább hűvös és szűvs agyag földben alkalmazhatók használnál, mivel a föld meleg tartalmát nevelik s összeállását gyengítik, de már hokos meszes földön csak nedves időjárás alkalmával tanácsos felhasználni, mert száraz időjárásakor különben is meleg talajon heves erjedésükkel a növényzet kiégését eszközlik. Ezen heves trágyák annál nagyobb mérvben fejtik ki heveségüket, de annál nagyobbok erejük is, minél bővebb mértékben tápláltattak szemes elességgel az illető állatok, melyeknek maradványai, innen következtetve egy a leghesebb, de nagy erejű trágya is az emberi ürülék.

A szarvasmarha trágya már nem oly heves, de tartósabb is hatásában, nem oly erős ammonia szagú, de annál több van benne vilány és káli A kint legelő sertés és vízi madarak, ludak, kacskák trágyája hűvösebb természetű, míg a hizó sertésé, mivel sok szemes elességgel él, a hevesek sorá tartozik. Ezen apró jóságú féle trágyák kis mértékben jöven elő, nálunk mind ekkorig mellőzöttek s gazdaságunk leginkább a könnyebben kevesebb munka és költséggel hozzáférhető, de azért szintén célra vezető istálló trágyát hasznáják földjeik javítására, s nem kevés időbe kerül, mikor nemzetünk leküzdési fogja előítéletét azon trágya nemek használatára, melyek már más előbbre haladtok népeknél alkalmazásban vannak és jótétüknek fő alapját képezik, mint p. o. az emberi vizet, gülle poudrette, gvanó, csontliszt, compost s több e félek, melyeket ha nem használ is, de ismerni hivatása a gazdának.

VILÁGFOLYÁSA.

Hazánkra nézve legfontosabb eseményt képez azon trónbeszéd, melyet király ő Felsége a jelen országgyűlési cyclust nyitotta meg s melyet mai számunkban az öt megillető első helyen egész terjedelmében közlünk. Ennek folytán az országgyűlés eddig csak a képviselők megbízó leveleinek megvizsgálásával foglalkozott és csak ma alakul meg a képviselőház, amennyiben elnököt, alelnököket, jegyzőket és háznapot választanak. A másik fontos és említésre méltó tárgy azon jegyzék, melyet Tisza Kálmán miniszterelnök a vám- és kereskedelmi szerződés ügyében az osztrák kormányhoz intézett. E jegyzékben a magyar miniszterelnök utal a most fenálló szerződés közeli lejáratára s fejtegeti, mily szükségesek melőbb tárgyalásokat kezdeni a vám- és kereskedelmi szövetség megújítása tárgyában. A jegyzék kiemeli, hogy a magyar kormány élénken óhajtja e szövetséget továbbra is fenntartani; minthogy azonban azt némely pontra nézve módosítani óhajtja, súlyt helyez rá, hogy a szövetség megújítása felől megtudja az osztrák kormány véleményét. Ezzel tehát az egyezkedési tárgyalások hivatalosan megkezdődtek s előre lehet tudni, hogy e fontos ügy nagy vitákat fog annak idején előidézni az országgyűlésen. Végre fontos azon jegyzék, melyet Ausztria-Magyarország a portához intézett vasuti ügyekben. E jegyzékben a külügyminiszterium utalva a keleti vasutak csatlakozási kérdésében érdekelt hatalmak megállapodására, emlékezteti a török kormányt elvállalt köteletségére, mely szerint okt. 15 éig kimutatja, hogy a reá eső vonalrész kiépítése tárgyában aláírta már a szerződéseket. Ausztria-Magyarország és Szerbia kiépítették a maguk vonalrészét, Bulgária is megkezdte a magáét, Törökország azonban még az építési szerződéseket sem kötötte meg. Valószínűleg azért nincs kedve hozzá Törökországnak, mert úgy sejtji, nincs úgy is majd más veszi ezen vasutaknak hasznát.

Francia- és Németország közt — mint hírlik — bizonyos alapon megegyezés jött létre, mely hivatva van, az évek óta fennálló feszült viszonyt barátságossá változtatni. Németország ugyanis magára vállalja, hogy Franciaországot Anglia ellenében az egyiptomi ügyben támogatni fogja és jó szolgálatokat akar neki tenni Pekingben, továbbá meg fogja engedni az afrikai német gyarmatban a franciák kereskedelmi forgalmát. Ellenben Németország a maga honosai számára ugyanezeket a jogokat kívánja az összes francia gyarmatokban, melyek Afrika nyugati partján vannak.

Khinával sehogy sem haladnak előre a dolgok sem a harctéren, sem a diplomáciában. Briére de l' Isle tábornok azt ajánlotta a kormánynak,

hogy Tonking északi határán azonnal kezdessenek meg újra az ellenségeskedések. Courbet tengernagy szintén fölkerete a tengerészeti kormányt, hogy hatalmazzák föl a már megállapított haditerv végrehajtására. Panaszodik, hogy a hajóhad tétlenségre van kárhóztatva s utal ama veszélyekre, mik ebből keletkezhetnek. Erre Peyron tengerészeti miniszter Briére de l' Isle tábornoknak meghagyta, hogy maradjon ott, a hol van; Courbet tengernagyot pedig utasította, hogy ne menjen előbbre s vigyázzon, nehogy ellenállásra csak ürügyet is adjon. Ezt a veszteglést Ferry francia kormányelnök ama óhajának tulajdonítja, hogy Bismarck herceg ígérete szerint közeledést hozhasson létre Franciaország és Khina közt.

Egyiptomra nézve Francia-, Német-, Ausztria-Magyar- és Oroszország azonos jegyzékben tiltakoztak az egyiptomi kormány legutóbbi pénzügyi rendszabálya ellen, s ezen tiltakozáshoz Olaszország is csatlakozott. Anglia minisztere Gladston, kinek tanácsára Egyiptom az államadóság törlesztésének felfüggesztését határozta el, magától elhárítani igyekszik a vádat s szívesen látná a hatalmaknak ez ügyben való tanácskozását.

Egyleti élet.

A szentesi polgári iparos és gazdasági körnek f. hó 28-án tartott rendkívüli közgyűlésén következő tárgyak nyertek elintéztést:

Első sorban tárgyalattott a választmány előterjesztése a házörletre vonatkozólag. A választmány elfogadásra ajánlotta Gibba László azon ajánlatát, mely szerint nevezett új három évre hajlandó a mostani helyiséget a körnek haszonbérbe kiadni azon kikötéssel, hogy a vendéglős teendői maga teljesítendő; továbbá a mostani olvasó szoba helyett az utcára néző nagyobb szobát, illetőleg termet engedné át. Végre arra kötelezte magát, hogy az utcára egy nagyobb termet építene, ha a kör a bérleti összeget mintegy 50 forinttal megtoldná. A közgyűlés elvben helyeselte az ajánlatot a helyiségre nézve, de mivel az eddigi vendéglőssel Karai Jánossal a körtagok teljesen meg vannak elégedve s ez ajánlat elfogadása által Karai János állását elvesztené, erre való tekintetből a közgyűlés nem fogadta el az ajánlatot, hanem Balázsovits Norbert körelnök elnökölte alatt egy bizottságot küldött ki, mely hivatva van a kör részére egy alkalmas helyiséget keresni s azt a választmány útján egy újabban egybehívandó közgyűlésnek ajánlatba hozni. A jegyzői állásra Korbuly Béla m. kir. segédtellekkönyvezetett lett egyhangulag megválasztva Szakál Mihály körtag indítványára. Ezt megelőzőleg a körelnök indítványára a megválasztandó jegyző részére évi 20 ft tisztelődíj szavazattal meg azon célból, hogy a f. évi jegyzőkönyveket és általában a levéltárt rendbe hozza.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazonoknak, akik felejthetlen emlékü Sokomándi Sándor gyászos elhunytja alkalmával részvétükkel nagy fájdalommal nyihitani ösiveskedtek és azoknak, akik az Isteben boldogult végkielégítéstétél személyes megjelenésükkel emelték, e helyen mond ösives és hálás köszönetet

a gyászoló család.

H I R E K.

— **Lapunk mai számához felv melléklet van csatolva.**

— **Szt. Mihály napján** a városi és egyéb tisztviselők jelentek meg Sarkadi N. Mihály polgármesternél, hogy nevenapja alkalmából üdvözlőjk. A magisztratus nevében Magyar József tanácsnok üdvözölte a polgármestert, azzal végezvén szavait, hogy minél előbb családi körben üdvözölhessék. A polgármester — látva a tisztelgők nagy számát — meghatóttan válaszolt és megköszönte a róla való megemlékezést, jövőre is tisztársai szives támogatását és jóindulatát kérte. Ad molto annos!

— **Dr. Hódy Jánost**, városunk szülöttjét s polgári iskolánk egykori növendékét mult hó 27-én avatták orvosdoktorrá. Addig is, míg ifjú polgártársunk működése nek megkezdését tudomásra hozná, őt az orvosi segélyre szoruló polgárok jó indulatába ajánljuk.

— **Sajtóper.** Sima Ferenc, a „Szentesi Lap“ szerkesztőjének dr. Csató Kálmán ügyvéd elleni sajtóperében az eskütszéki tárgyalás f. évi október 23-án lesz d. e. 9 órakor Budapesten a Fortunában.

— **Allamtitkárnak** a belügyminiszteriumhoz Bentecky Ferenc, Jász-Nagy-Kun-Szolnokmegye főispánja lett kinevezve.

— **Szülők és zenekedvelők figyelmébe.** Suchanek József okleveles ének- és zenetanár városunkban szándékozik letelepedni, ha kellő számú növendék fog jelentkezni a zongoraművészet elsajátítására. Főlölesgesnek tartjuk a zongoraművészetet magasztalni — annál melegebben ajánljuk nevezett zenetanár urat, kiről szakértők részéről csak jót hallottunk. A jelentkezni szándékozók sziveskedjenek vagy egyenesen ő hozzá (Cakó Ignác házában III. t. a kath. templom mellett) fordulni d. e. 8—11 ig, vagy pedig Jóó Károly ref. kántor urhoz, avagy szerkesztőségünkhez a föltételek megtudása végett.

— **Mintaszüret.** Puhár Pál szőlészeti és borsászati vándortanár a helybeli polgári iparos és gazdasági kör elnökségéhez levelet intézett, melyben óhaját fejezi ki az iránt, hogy Szentesen, hol a szőlő kezeltéséről előadást már tartott, mintaszüretét mutathasson be s ehhez egy szőlőmalom beszerzését kötötte ki. Azonban mivel

mi szentesiek még a régi szüretelési módhoz vagyunk szokva és szőlőmalommal nem rendelkezünk, továbbá a kerti szőlők korábbi szüretelését kívánjuk, ez alkalommal egy nagyobb mintaszüret bemutatása már elkészült dolog, az idén tehát a mintaszüret elmarad.

— **A magyar operaszínház**, melynek létesítését a király ő felsége bőkezűsége tette lehetővé, ugyancsak ő felsége jelenlétében nyitott meg mult szombaton, tehát ugyanazon nap, mikor az országgyűlés. Valóban mondhatjuk: a fejedelmi adomány fejedelmi művelétesített.

— **Teljes holdfogyatkozás** lesz ma éjjel, s ha az időjárás kedvez, nálunk is lesz látható. A fogyatkozás kezdete éjjel 9 óra 31 perckor a teljeség kezdete 10 óra 31 perckor, a fogyatkozás közepe 11 óra 18 perckor, a teljes fogyatkozás vége éjjel után.

— **A dönáti tanyai tanítói állomásra** a f. hó 2-án tartott községi iskolaszéki ülésben Szánthó Gusztáv lett megválasztva. Összesen 16 pályázó volt, (egy közülük csak az oklevelet küldte meg folyamodvány nélkül). Ezek közül három folyamodó lett kijelölve, még pedig a többséggel megválasztott Szántó Gusztáv 6, Tóth Elek 5, Farkas Pál 4 szavazatot kapott.

— **Egy héten két tűz eset.** E hét elején vagyis hétfőn egy boglya szalma gyuladt meg a cigánysorban lakó cigány atyafinál s már a ház teleje is gyuladt meg; azonban részint a szalma és háztető közt lévő két akácfa, részint a gyorsan érkezett városi vízfűveskedők gátat vetettek a tűz továbbterjedésének. Valószínűleg dohányzó gyerkőcök gondatlanságából eredt a tűz. — A másik tűz f. hó 3-án korán reggel (fél 1 órakor) vagyis tegnap volt s ennek Török József IV. t. 784. sz. háza esett áldozatul. A ház biztosítva lévén, nagyobb kárt nem szenvedett a tulajdonos.

— **Szegedy Mihály** szintársulata még csak ma és holnap tart előadást városunkban s a mint előre sejtettük, szomorú eredménnyel, csalódott reménnyel távozik körünkől Félégyházára. Habár a szintársulat egyes jó erőket, főképp jó férfi énekeseket tudott fölmutatni, de az a viszály, a mely Kövesy Róza és Csetry, tehát az első énekesek közt forgott fen s mely meg a színpadon is volt látható, igen sokszor válságossá tette az előadott darab sikerét, ez pedig csak enidegeníti a gyér publikumot is. Ezekről eltekintve, minthogy tudunkkal az egyik vizálykodó fél távozott, azt hisszük, hogy a még hátralévő két előadás jobban fog sikerülni s ennek megtekintését s meghallgatását már azért is ajánljuk a t. közönségnek, hogy a szintársulat egy kis u ravatához jusson, mert bizony az eddig befolyt jövedelem még az élelemre is kevés volt. Ma 3 egy felvonásos vigjáték u. m. „Kukli prédikációk“, a „Nőgyűlölet“ és „Már alszik“, holnap pedig a „Kintorás család“ 3 felvonásos énekes népszimű fog adatni.

— **Udvarias becsipettek.** Párisban a boulevard Montmartre f. hó 23-ikán sajátságos látvány színhelye volt. Egy szönyeggel gazdagon díszített szekér állt ott, me yre virágfüzerekkel terhelt tábla volt erősítve ily fölirattal: „A női nem tisztelői.“ A szekeren különféle koru, elegánsan öltözött urak voltak, kik minden arra menő hölgynek gyöngéd bókot mondtak s egy virágkörét nyújtottak át. A pityókös udvarias gavallérok nagy föltűnést keltek.

— **Botrány a színházban.** A párisi Foies Bergére színház aug. 23-án furcsa jelenet színhelye volt. Az eset következő. A színészek egyike a kongresszuson részt vett képviselőket utánozta a közönség legnagyobb gyönyörűségére. Végül Loise Michèle, az elfogott anarchista nőre, került a sor, kiből az utanzó színész valóságos torzképet alkotott. Ekkor azonban a nézők közül valaki odaugrik a színpadra, hatalmas nyakleveseket osztogatva a színésznek e szavak kíséretében: „Megállj csak gazember, így merészelsz megsérteni egy tisztességes nőt, a ki fogságban van és így nem is védekezhetik.“ Az erre következő zajongás miatt többeket elfogtak. A pofokodó uri ember, ki később nyilatkozott bármily elégtételadásra, a Bataille című lap szerkesztője volt. Miután kellőleg igazolta magát, szabadon bocsátották.

E rovatunk folytatása a mellékleten.

251 sz.

v. 1884.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhíre teszi, hogy a szentesi kir. járásbírószág 2319/884 sz. végzése által Csucs Lajos és neje javára özv. Dobos Ferencné Szeder Erzsébet ellen elrendelt zárlati végrehajtás alkalmával bíróság lezárolt buzaterményekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 2859/1884 p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szentesen, a kir. bíróságnál leendő eszközésére **1884-ik év okt. hó 9-ik napján délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladatni tognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szeriut lesz kifizetendő.

Kelt Szentesen, 1884. szept. 29-én.

Végh Sándor

kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetés.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium folyó évi 6004/1884 számú rendeletével elrendelte, hogy a Szentes város lakosainál kint lévő állami adó, bélyeg és jogilleték, nem különben hadmentességi díj tartozások f. évi október hó 4-ig behajthatassanak, mivel ellen esetben a város költőjére és terhére a behajtás eszközése végett állami adó-végrehajtók fognak kiküldetni.

A mult idő tapasztalatai alapján jól ismerheti az adózó közönség az ebből folyható kellemetlenségeket; annak kijelentése mellett tehát, hogy az állami beavatkozás lehet eikörülése szempontjából, addig is a legszigorubb végrehajtási eljárás fog alkalmazásba vételül, felhívatik a hátraleő adózó közönség összes köztartozásainak **azonnali** lefizetésére.

Városi adóhivatal

Szentesen, 1884. október 3.

Szánthó Lajos adóügyi tanácsnok.

HIRDETMÉNY.

Szentes város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város közönségének az 1885 dik évre szóló költség előirányzata az 1871. évi XVIII. t. c. 115 §-ának rendelkezéséhez képest folyó évi szept. hó 28-tól október hó 12-ig a városi számvevői hivatalban közszemlére van kitéve.

Kelt Szentes város tanácsának 1884. évi szept. hó 22-én tartott üléséből.

Sarkadi N. Mihály
polgármester.

2081
tk. 884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. bíróság mint tdkvi hatóság közhírré teszi, hogy Cakó Ignác szentesi lakos végrehajlatonak Török József úy is mint kisk. gyermek. gyámja szentesi lakos végrehajlat szept. hó 14-én 145 ft tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajlati ügyében a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. bíróság) területén levő Szentes városában fekvő, a szente-i 13505. sz. tkjegyzőkönyvben 1782. hrsz. a. bevezetett, 1/2 részben első alperes másik 1/2 részben gyermekei ifj. Török József, Julianna, Rozália, Mária és Erzsébetnek közös tulajdonát képező 1328 ft. értékű 199 [] öf. udvar terű ház és tartozékaira az árverést 1328 ft.iban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi okt. hó 9-ik napján d. e. 9 órakor az alólírt tdk. vi. hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikiáltási árhoz alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis ehez képest a fentebbi becsárnak megfelelő összeget készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ban jezett árfolyammal számított es az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy. min. teri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadekkes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezé. érol kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Szentesen 1884. évi május 10-én.

A szentesi kir. bíróság, mint tdk. vi. hatóság.

Bartha
kir. aljbíró.

TŰZIFA ELADÁS.

ZSOLDOS FERENC

FAKERESKEDŐNEK

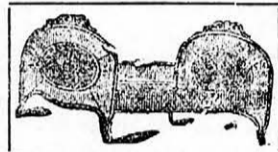
a Tiszán következő árak mellett vannak tűzifái eladók:

4 láb hosszú bükkfa öle 13 forint.
1 méteres " " 11 forint.
Gyertyánfa " " 12 forint.
Csertölgyfa " " 10 forint.

Szükség esetén haza szállításhoz is gondoskodva lesz.

PAULY ANTAL,

alapított 1816-ban.

ÁGYNEMŰ-GYÁROS.

BÉCS 8. Lerchenfelderstrasse 36.

Ajánlja gazdag raktárát, mindenféle ágyneműekből, u. m. vaságyak, ágybetétek, matracok, levarrt ágyterítők, ágyifelherneműk stb., valamint nagy választékot ágytollak, pelyh, dunna és főtt lószorból.

== Árjegyzék rajzokkal együtt ingyen és bérmentve. ==

Felhívás előfizetésre!

AZ

ORSZÁG-VILÁG

legnagyobb s legdiszesebb magyar képes hetilapra.

Lapunk ez évi folyamának utolsó negyedébe lép. Az olvasó-közönséggel szemben önérettel hivatkozunk multunkra. Igyekezünk adni és adunk is olyant, a mit irodalmi és művészi viszonyaink megengedtek. Önérettünk serkent a tökéletesedés felé, mit, hogy elérjünk, az olvasók tömeges partfogására van szükség... Idegrázás és érdeklésítés nem képezte célunkat, Nemes, szép, jó és igaz a mi törvényeink, a miknek hódolunk. Rázkódtató napi eseményeknek nem engedünk tért, mert ez kívül áll a szórakoztatás és izlés keretén. A családi fűzhelyt olyan szentélynek tartjuk, hogy azt az erkölestelenség kultuszával bűn hemocskolni. Pírulás nélkül veheti lapunkat az ártatlanság is kezébe. A családok óhajta várt házi barátjának szerepére vágyakozunk, hogy ezt megérdemljük-e vagy nem, azt itélje meg a közönség.

Feladatunkban támogatniak és támogattak irodalmunk következő jelesei:

Jókai M., Iványi D., báró Podmanický F., Szontágh., Klapka Gy., Pálffy Alb., Szilágyi S., Tóth Lőr., P. Szathmáry Kár., Györy V., Szász K., Dalmady Gy., Jakab Ö., Tolnay L., gr. Vay D., Szász B., Abrányi Em., Kemenczy Kál., Bartók Laj., gr. Teleki S., Szokoló V., Beöthy Zs., Lévy Józ., Mikszáth Kál., Majthényi Flóra, De Gerardo Antonia, Endrédi S., Balázs Sándor, Dapsy László, Abrányi Kornél, Szabó E., Gáspár Imre, Sziklai János stb.

Az „Ország-Világ” 39 ik száma következő érdekes tartalommal jelent meg:

A magyar dalszínház megnyitására. Költemény. Ábrányi Emiltől. — A havasok királynője. Történeli regény. P. Szathmáry Károlytól. Folytatás. — Visszapillantás a magyar királyi dalm-színház megnyitására. Degré Alajostól. Tíz képpel. — Az új operaház. Képekkel. — Beethoven és „Leonóra.” Közli Polkó Eliz. — A hét története. Irta Adorján Sándor. — Állandó rovatok: Irodalom, színház, művészet, kegyelet, divat, különfélék, rejtvények, naptár, hirdetések.

Degré Alajos,
az Ország-Világ szerkesztője.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

folyó évi január—decemberre 8 frt
július—decemberre 5 frt
október—decemberre 2 frt 50 kr.

Az „Ország-Világ”-nak a folyó év első felében megjelent 26 számát újonnan belépő előfizetőinknek 3 frtért megküldi a kiadóhivatal (Budapest, gránátos-utca 6., koronaherceg-utca 3. szám.) Mutatványszám kívánatra ingyen és bérmentve küldetik. Előfizethetni legelőszerebben postautalvánnyal az „Ország-Világ” kiadóhivatalában.

Az „Ország-Világ” és „Egyetértés” előfizetési ára:
egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt.

Kiadó-tulajdonos:

Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság.

Hirdetés.

Szíves tudomásvétel végett közlöm, hogy saját gyártmányu **henger-műalmi lisztjeim** elárúsítására a „SZENTESI TAKARÉKPÉNZTÁR” házában (Szépe Károly úr kereskedése mellett) **bolthelyiséget nyitottam**, hol nevezett lisztkekre jelenleg következő árjegyzékem érvényes:

Szám:	0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	8 1/2.	9.
o. ó. forint:	17-10	16-40	15-90	15-30	14-60	13-90	13-20	12-30	11-50	10-50	7-20

Derce 5 frt. — Korpa 4 frt 20 kr. — Korpás liszt 8 frt 60 kr. — Asztali dara 17 frt 10 kr.
Szentes, 1884. október hó 4-én.

WEILL SALAMON.

A t. c. magyar olvasó közönséghez!

Tisztelettel értesítjük a t. c. magyar olvasó közönséget, hogy „**GONDÚZÓ**” címen új szépirodalmi heti lap jelent meg kiadásunkban, melyre vonatkozva megismertetjük következő programunkat:

Távol tartva magunkat minden pártoskodástól, azt a feladatot tűztük magunk elé, hogy lapunkat a legszigorúbb erkölcsi elvek szerint szerkesztjük, úgy hogy azt minden anya bátran adhatja serdülő leánya kezébe; a magyar irodalmat tehetségünk szerint fogjuk ápolni, és nemzetünk kedvelt íróinak legjobb munkáit közöljük, különös súlyt fektetve a regényirodalomra adni fogunk beszélyeket, költeményeket, vidámitó humoreszkeket; a közművelést előmozdító természetrajzi-, földrajzi-, ország- és népismereti vázlatokat, a kertészetet és ház tartást érdeklő tanulságos közl. ményeket, az nkivül tekintettel leszünk a jelesebb külföldi regényekre is.

Támogatva legkiválóbb íróink által, minden törekvésünket oda irányozzuk, hogy lapunkat folyvást tökélyetsítsük és emeljük, hogy oly családi lapot nyújthassunk a haz i olvasó közönségnek, minő, tekintve a legnagyobb gondal választott, dús tartalmat, a pompás kiállítást és a fölöttébb olcsó árt, hazánkban mostanig még nem jelent meg és — joggal mondhatjuk — mely a házagot kitölteni lesz hivatva.

Első számunkat következő munkatársakkal kezdjük: **P. Szathmáry Lároly, Mikszáth Kálmán, Kazár Emil, Margitay Dezső, stb.**

A második számban érdeklésítő, nagyobb szabású történeli regényt kezdünk meg **P. Szathmáry Károly-tól** e címen:

„SZÉKELY TÁMAD, SZÉKELY BÁNJA”.

A negyedik számban **Mikszáth Kálmán**, fiatal íróink e matadorja szokott kedélyes és megragadó módorával kisebb regényt fog közölni a fővárosi életből.

A hatodik számban nagyobb társadalmi regényt kezdünk meg **Dr. Sziklay János-tól**.

Szigoruan és lelkiismeretesen tartva szem előtt programunkat, az a biztos remény kecsgetet minket, hogy a „**GONDÚZÓ**” kedvelt olvasmányná válik minden művelt családi körben és érdemes lesz arra, hogy valóságos gondúzó vé legyen és valódi házi kincset képezzen arra nézve, ki szünőráiban érdekes olvasmányt akar foglalkozni.

Előfizetési föltételek:

A „**GONDÚZÓ**” szépirodalmi heti lap, megjelen minden vasárnap 3 ivnyi tartalommal, azonkívül a képes címlappal ellátott borítékon két oldalnyi hasznos tudni valókkal és talányokkal, a következő előfizetési árak mellett:

Egy évre 6 frt., félévre 3 frt., negyed évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 15 kr.

A jutalmakat illetve is arra törekedtünk, hogy előnyt nyújthassunk t. előfizetőinknek. Tetemes áldozatok árán azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy kizárólag előfizetőink számára olajnyomatu, eredeti magyar festményeket sokszorosítottunk, minék következőkben minden féléves előfizetőnek egy, az egész éveseknek pedig két képet adhatunk. E képek jól és tartósan készített, mosható arany keretben, 84 cent. magasak és 70 cent. szélesek, egészen készen a fölfüggesztéshez, és egy darab ára csak is 2 frt. — E képek a következők:

Szent István király. — Kossuth Lajos. — Deák Ferenc. — Petőfi Sándor. — Vörösmarthy Mihály.

Továbbá a következő életképek:

Vasárnapi mulatság falun. — Cigány tanya az erdőben. — Csikós élet. — A puszták fia.

Mutatvány számokkal szívesen szolgálunk díjtalanul és bérmentesen, gyűjtőknek 10 előfizető után egy tiszteletpóldányt adunk.

A t. c. hazai olvasó közönség részéről élénk részvételre számítva, reméljük, hogy vállalatunkat a tökély leg. magasabb fokáig eme hetjük és tisztelettel kérjük hazai irodalmunk becses pártfogóit, hogy minket e hazafias vállalatunk előmozdításában tehetségük szerint pártfogolni kegyeskedjenek.

Tisztelettel

a „**GONDÚZÓ**” szerkesztősége és kiadóhivatala
Budapesten, belső dob-utca 11.

Melléklet a „Szentés és Vidéke“ 1884. évi 40-ik számához.

— A pesti ref. egyházközség Szász Károly szuperintendensét egyhangulag lelkészszé választotta.

Hét öngyilkos leány egy nap alatt. Nyíregyházán megdöbbentő eset történt aug. hó 26-ikán. Nem kevesebb, mint hét leány mérgezte meg magát gyufaoldattal és opiummal. Ok részint életuntagság, részint szerelmi bánat. A hét közül négy: Szűk Vilma, Marossek Lujza (ki Ábrányi Lajos festőnek modeltől szolgált, mikor Solymosi Eszter ábrázoló képét festette), Sebők Erzsé és Lipták Emma már meg is halt, s valamennyit fül fogjakk boncolni. A többi három leányt a gyors segély alkalmazásával sikerült visszaadni az életnek, mely becsét rájuk nézve oly korán elvesztette.

— **A süket halála.** Egy szentleányfalvai ember, ki roppantul süket. ételt vitt volna az ötvenesí uradalomban a csepiesnél dolgozó fiának; hogy minél hamarabb oda érjen, a rendes országutat elkerülve, az ötvenesí határban kukorica földeken vágott keresztül. Ezt meglátva egy Mejsza nevű kerülő, kiabálni kezdett utána, mit a süket nem hallott. A kerülő azt vélte, hogy itt kukoricatolvajjal áll szemben, midőn látta, hogy már el nem éri, utána lőtt, s oly szerencsétlenül, hogy a süket ember azonnal halva rogyott össze. A kerülő elképelve ált meg, midőn a holt embert meglátta és első ijedségében arra gondolt, hogy az ese eltusolja. Előhívta kutyáját s azzal elkezdte nyalálni és tépetni a sebet, hogy az ne lássék lösebbnek; midőn látta, hogy az nem fog sikerülni, kötelet kötött lábára s egy kúthoz vonzolta, hogy majd beledobja. Azonban egy másik kerülő akadályozta abban. Az agyonlőtt süket embert 7 gyermek siratja, köztük kisebbek is vannak.

— **Király és szabacicus.** Mikor a király az aradi város ligetbe kocsizott, az Orci utcán egy 15 éves szabacicus nagy elhatározással a fogat elé állt s borítékba tett levelet adott át a királynak, a mit a király nyájás mosolylyal át is vett. A leányt faggatták a levél tartalma miatt, ki aztán bevallotta, hogy a királytól ily módon kért segélyt szegény szülei részére.

— **Kettős esküvő.** Székesfehérváron múlt hó 25-én érdekes esküvő volt. Pompé János felügyelő gróf Nádasdy uradalomban, tartotta ezüstlakodalmát nejevel. Ezzel egyidőben pedig az ezüstlakodalmok leánya, Irma is örök hűségét esküdött Mayrhofer Lajos uradalmi kasznárnak.

— **A vadász területek,** melyek H.-M. Vásárhely túlajdonát képezik, aug. 23-án adattak ki nyilvános árverésen egymásután következő öt évre a legtöbbet ígérőknek. A vadászati jog a városnak évenként öt éven át 57 fítot fog jövedelmezni. A tanács az árverés eredményét jóváhagyta.

— **Az uszora törvény.** A budapesti kir. főügyészség körlevelet intézett az ország összes ügyészi hivatalaihoz, melyben adatokat kér tőlök arra vonatkozólag, hogy az uszora törvény életbeletétele óta a f. évi jú-

nius hó végéig hány esetben indítottak keresetet uszora-rávság miatt és hány ily bűnvádi ügy fejeztetett be. Mindenesetre igen érdekes statisztikai adatokat fog ezen eljárás eredményezni, a melyek nem csekély fontosságú világot fognak vetni a hazai közérkölcösiségre és közgazdasági viszonyokra.

— **Hirtelen halál az operában.** A megnyitó előadás fényes ünneplésségei közben sajnós baleset is történt a nézőtérén; nem zavarta ugyan az előadást, mert a közönség alig vett róla tudomást, de a közvetlen környezetre igen kínos benyomást gyakorolt. Kehrér Pál udvari cukrászt mindjárt az előadás kezdetén szélhűdéste érte s a helyéről eszméletlenül lefordulót úgy kellett kocsin hazaszállítani, hol kevéssel utóbb a halál is bekövetkezett. Az elhunyt a főváros köztisztviselői polgárainak volt egyike.

— **Az emelkedő Szeged.** A népesség aránya Szegeden vallásfelekezetek szerint a következő: tízezer lakosra esik r. kath. 9227, helv. hitv. 131, görög kel. 63, ágostai evang. 56, zsidó 491. E szerint a róm. kath. lakosság túlnyomó többségben van. A zsidók alig 5 százalékát, a helv. hivallásuk 1 százalékát képezik az összlakosságnak; a többi hitfelekezetek pedig elenyésző csekély számban vannak. A lélekszámhoz viszonyítva, minden 10,000 lélek után a róm. katolikusoknál 56 volt a szaporodás, a helv. hitfelekezetnél 43 a fogyatkozás, a gör. kel. vallású lakosságban 271 a fogyatkozás, az ágost. evang. hitfelekezetnél 24 a szaporodás, a zsidó hitközségben 98 a szaporodás. A zsidók főntöben kedvező szaporodása nem a születések nagy számában áll, hanem abban, hogy a halálozások aránylag gyerebbek, különösen a gyermekekénél. A keresztény felekezetekhez tartozó lakosság közt sok gyermek születik, de rendszerint sok el is hal. Ennek oka abban keresendő, hogy a zsidóknál a gyermekekre általában nagyobb gond fordítatik. A beteg gyermeket azonnal orvosi ápolás alá veszik. (M. II.)

— **József főherceg a honvédekről.** József főherceg a pécsi honvéd csapatszemleke alkalmával többszörösen oda nyilatkozott, hogy a honvédség képzettsége nemcsak kielégítő, de megeléző is s csak egy hiba mutatkozik, hogy a törzstisztjeitől az utolsó aranyportepeig nagy részben németül s horvátul beszélnek.

— **Drága növendék.** A tábori állami főreáliskola hatodik osztályának csak egy növendéke van, kinek számára hét tanárnak kell előadásokat tartani, mert a tanuló más osztályba sorozni nem lehetett. A drága növendéket eleinte más városba akarták küldeni és a tanárok maguk hozzá akartak járulni a tartási költségekhez. De kiderült, hogy ez sokba kerülne. Így a szegénysorsu növendék Táborban maradt s most o y kiváló oktatásban részesül, mint csak koronás fők gyermekei.

— **Vétkes szülői gondatlanság.** Nagy Szalontán a napokban verázító eset történt. Egy paraszt asszony,

míg dolga után ment, három hónapos csecsemőjét disznójával ugyanegy szobába zárta. Mire visszatért, a disznó a gyermeknek egyik karját egészen, a másikat pedig félig lerágta, úgy hogy az ártatlan csacsemő iszonyú kínok közt halt meg. A borzasztó eset a városban nagy megbotránkozást idézett elő s mindenki kárhözhatja a gondatlan anyát.

Hasznos tudnivaló.

A szőlők szüreti metszése.

Ez iránt tudvalevőleg nagyon eltérők a vélemények; vannak, kik határozottan ajánlják, de az ellenzők is tekintélyes okokat hoznak rószokrol felhozni.

Azt hisszük, hogy a nagy nézeteltérésnek oka a helyi körülményekben rejlik. Ott, hol az illető vidékre nézve a kérdés még niucs eldöntve, mindenesetre helyesen cselekszenek az iparkodóbb szőlős gazdák, ha összehasonlító kísérletet tesznek az által, hogy szőlőjöknek egy részét teljesen ugyanazon minőségű két félre választva, az egyiket ősszel, a másikat tavaszal metszetik rendszeresen. Több évi tapasztalat fog elgel felvilágosítást nyújtani az iránt, hogy melyik a helyesebb eljárás az illető vidéken.

Nem ily kétes azonban a dolog a szőlőmetszés azon nemére nézve, melynek ideje már szeptemberben és október elején elerkezt.

Ez t. i. a jövő évi termővesszők kiválogatása. Tudjuk ugyanis, hogy a tőke a legtöbb esetben jóval több vesszőt nevel, mint a mennyit a jövő évben eléggé táplálni lenne képes. E hajlamát szabályozza a metszés; s az egyszerű ember úgy segíthet magán, hogy valamennyi ideit hajtást tövig vagy legalább az utolsó szemig lemetesz ősszel vagy tavaszal az u. n. kopasz műveltetű tőkéken.

Ez azonban tudvalevőleg nem helyes. A célt sokkal jobban elérhetjük, ha mindazon vesszőt eltávolítjuk a tőkeről, melyet a jövő évre nem akarunk termővesszőnek meghagyni. E munka azonban — melynek előpostája a júniusi ritkítás — nem oly könnyen megy, kivált nagyobb terjedelmű szőlőkben, mert egy felől a levelek közt nehéz megítélni a meghagyandó vesszőket — t. i. a legerőteljesebbeket s a legjobb helyen állókat, — másfelől pedig gyakran éppen azokon vannak a fűrtők, melyek eltávolítandók volnának.

Innen van, hogy az elmélethez úgy fűződött a gyakorlat, miszerint a kiválogatás a szüret utána maradt.

De részben jól megkülönböztetendő a művelet a közönséges őszi metszéstől, mivel míg ennek ideje minden esetben a levelhullás után következik be; addig az általunk most tárgyalt válogató metszésnek megfordítva minden esetre jóval a levél hullás előtt, tehát ha már nem a szüret előtti, de okvetlenül azonnal a fűrtők leszedése után meg kell történni.

Mintegy fele-metszésnek tekintjük azt, mely azonban bővee kifizeti a reá fordított fáradságot, mert kivált akkor, ha az ősz elég hosszú s az éjjeli fagyok későn jönnek, a meghagyott csekély számu vesszőkbe özőnk a tőke összes nedve, mely ilyenkor a legsűrűbb, — a levelek, ha csak pár hétig működhetnek is még, a jó időbeu csupán a meghagyott pár szál vessző javára dolgoznak, azok szemei azért sokkal jobban kifejődnek s megérnek a ritkítás folytán bővebben kapott levegőtől és nap-ugártól.

A szedők után tehát vesszővágókat kell ereszteni, kik minden vesszőt leszedjenek a tőkéről, kivéve a jövő évi termőket, s ezekből is csupán annyit, a mennyi éppen elege dó; e mellett mégis vigyázni kell, hogy a megmaradandó venyigéken a levelek épségben maradjanak.

C S A R N O K.

Az országgyűlés ünnepélyes megnyitásának szertartása.

Az ezen ünnepély megtartására kijelölt napon és órában a magyar országgyűlés mindkét házának tagjai a budapesti királyi palota nagy termében megjelennek s a mennyire a várkapolna tőrfogata megengedi, lemennek oda a Szent Lélek misét meghallgatandó.

Ő császári és apostoli királyi Felsége az említett szent misére minden nyilvános kíséret nélkül az udvari kápolnáknak oratoriumába megyen, mely alatt a püspök az apostoli kereszttel áll.

A nagymise után ő felsége termeibe távozik — s ott időzik, a míg az egyházi méltóságok átöltözködnek s az udvari kápolnából a felső terembe értek, hol is az alatt a többi, ő felségének közvetlen kíséretére hivatalos császári királyi udvari főhivatalok és testőrkapitányok, a bibornok hercegprímás, a m. kir. miniszterek, a zászlós urak és a püspök a kettős kereszttel, a kihallgatási teremben (a felső várnegyszög oldalán) összegyűltek.

Mihelyt minden elrendeztetett, ő felségének a cs. kir. első főudvarmester jelentést tesz s erre ő felsége a belső termekből a nagyterembe a következő kísérettel vonul:

Egy cs. kir. kamara-írnok.

A m. kir. főajtónállómester.

Az ország zászlósi (párosan).

A bibornok-hercegprímás.

A m. kir. miniszterek.

A cs. kir. első főudvarmester a pálcával.

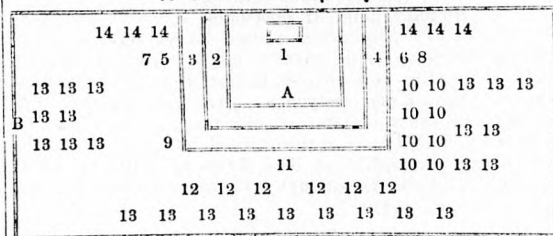
A m. kir. főlovászmester, mint a cs. kir. udvari főudvarnagy helyettese, egyenesen feltartva a meztelen királyi kardot, s jobbra mellette a püspök az apostoli kereszttel.

Ő felsége oldalán és háta mögött a cs. kir. főkamárás, a testőrkapitányok és Ő Felsége hadsegéde képezik a kíséretet.

A terembe érve Ő császári és apostoli királyi Felsége a trónra lép, leül s kalpagját felteszi. Kisérete az alábbi rajzon kijelölt állásokat foglalja el a trón oldalán.

Most beszédet mond ő felsége az országgyűlés tagjaihoz, melynek végétével ő felsége a trónról lelép, levesszi kalpagját s az előbb megjelölt kísérettel a belső termekbe vonul.

A terem alaprajza.

Magyarázat.

- A. A trón.
- B. Bemenet a terembe.
1. Ő császári és apostoli királyi Felsége.
2. A m. kir. főlovászmester.
3. A cs. kir. első főudvarmester.
4. A cs. kir. főkamárás.
5. A m. kir. testőrkapitány.
6. A cs. kir. drabant testőrség századosa.
7. A cs. kir. testőrök lovaskapitánya.
8. A cs. kir. főhadsegéd.
9. A püspök a kereszttel.
10. A m. kir. miniszterek.
11. A bibornok-hercegprímás.
12. A zászlós urak.
13. A magyar országgyűlés mindkét házának tagjai.
14. A magy. kir. testőrök.

A P R Ó S Á G.

Becsületezés. Na bakancsos, mond a huszár, legyen életedben egyszer nagy tisztességed, jer velem be egy pohár borra ebbe a csapszekbe.

— Nem megyek én, mert bennem becsületezés lakik.

— Ezer teregette! hát kár esik e a becsületedbe, ha velem jössz? a ki strimfibe jöttél a világra.

— Nem úgy értem, huszár uram; nem megyek ebbe a csapszekbe, mert nem szokásom olyan helyre lépni, honnan már egyszer kilöktek.

Egy en a lmas beszélő végnélküli kalandot beszélt egy bírságban. Eleinte csak hallgatták türelemmel, de midőn a kaland csak nem akart véget érni, egyik tölsöhajtott; „Legyen szives kegyed kalandjával sietni, mert nekem a jövő héten el kell utaznom.

Ur. Mibe döglött meg ez a birka? Juhász. Megkövetem, e bórben. Ur. Nem azt kérdezem én, hanem mi baja volt. Juhász. Megkövetem, mikor észrevettem, már elállt a szava.

Ur. Hazudsz, semmirekellő, hiszen még most is csuklik.

Juhász. Meglehet, emlegetik az atyafiai.

A gazdasszony akkor nyitá be a házajtót, mikor a huszár a leányával csókolódzott.

„Mit csinál vitéz uram?“ riad rá az asszony. „Csak a szót adom a hugom szájába“, válaszolá a huszár.

Egy előkelő ur kis városon átutazva, nem kaphatott rögtön lovakat. Soká vár, végre türelmét veszítve, ráírvall a postamesterre: „Uram, ha 10 perc alatt nem kapok lovakat, 10 nélkül utazom tovább, még pedig az ön költségén.“

Valaki barátait megvendégelé, s oly rozsz bort adott, hogy egyik gunyosan jegyzé meg: „Barátom e bor mennyei ital, hisz kedves házigazdánk Peter és társától vette, az ég felhőből!“

A sajnálatraméltó kliens. Lord Ellenborough híres angol jogtudós (1750—1818) az ő satirikus élecirol volt ismeretes. Egy fiatal ügyvéd egyszer így kezdé a törvénszék előtt védbeszédét, midőn éppen Lord Ellenborough elnökölt: „Tekintetes törvénszék, sajnálatra méltó védenem!“ ekkor zavarba jött s beszédét újból kezdte: „Sajnálatra méltó védenem, tekintetes törvénszék...“ most újra megakadt s nem tudta folytatni. — „Kérem, csak folytassa — mondá a lord nyugodtan — a törvénszék eddig osztja az ön nézetét.“

Párisban szakállas és bajuszos nőt mutogattak sátor alatt és a belepti díjat barátságos kis leánya vette át. Egyik néző, ki kedvtelve nézte a sátor alatti csudánót, kijövet megállt a csinos gyermeknél és trefásan kérdezé: Nemde, gyermekem, az a szakállas nő odabenn nem anyád? — Nem, uram, feielte a gyermek, hanem apám!

Valami trefás ember egy emlékkönyv utolsó lapjára csupán ez egyszerű szavakat írta: János evangeliista 10. fejezet, 6 vers (mely idézés így szól: Mind, kik előttem jötteknek, tolvajok és gyilkosok.) — Egy másik élces ember erre azt írta alá: Mátyás evangeliista 26. fejezet, 73 vers. (E helyen ugyanis a biblia azt mondja: Valóban te is egy vagy ezek közül, mert hangod elárult).